

"Divina Commedia"

Dantes rejse gennem de 3 dødsriger

Inferno (Helvede) ... Purgatorio (Skærsilden)

... Paradiso (Paradiset)

Dante Alighieri skrev sin "Divina Commedia" i årene 1307-21. Den er et episk middelalderdigt kosmisk digt, en religiøs og politisk manifestation, skrevet på folkemålet italiensk. Det beretter Dantes imaginære rejse gennem det hinsides i overensstemmelse med middelalderens kristne verdensbillede. Fortællingen, der foregår i påsketiden i år 1300 (fra langfredag den 8. april til torsdag i den efterfølgende uge) består af 100 sange (canti) i 3 bøger (cantiche):

Inferno indeholder 34 sange. Den første sang er en introduktion til hele digtet. Den indledes: "Paa Midten af vor Bane gennem Livet jeg fandt mig i en Skovs bælgmørke Sale, forvildet fra den Vej, som var mig givet." (Auguste Rodíns "Helvedesporten" er inspireret af Helvede, sang III).

Purgatorio, indeholder 33 sange. I Skærsildens timelige ild er sjælene frelst, men skal sone deres synder. "For over bedre Vande frem at drage, hejser min Tankebaad nu Sejlets Flige, de grumme Bølger har den lagt tilbage" (Skærsilden, sang I).

Paradiso, indeholder 33 sange. "Han, som bevæger alt, igennem hele det store Verdensrum sin Glans udsender, mere eller mindre til forskellige Dele". (Paradiset, sang I).

Dante, Vergil og Beatrice

På rejsen gennem de 3 dødsriger møder Dante paver, kejsere, digtere, statsmænd, helgener og filosoffer, både kendte og ukendte, som hørte hans tid til, samt bibelske og mytologiske personer. Dante får følgeskab af den romerske digter **Vergil** (fornuften), der forbliver i Helvedes første kredse Limbo¹, sin elskede muse og ungdoms kærlighed **Beatrice**, (poesi og nåde), som stiger ned fra himlen og mødes med Dante i Det Jordiske Paradis, som er Edens Have, der stadig findes på toppen af Skærsildsfjeldet, det høje bjerg fjernt fra menneskeboede steder - elementer som Dante fandt i den kristne tradition. Dante og Beatrice følges ad til Empyreum, Paradisets hjerte, hvor Dante blandt andre møder **Den hellige Frans af Assisi**, **Thomas Aquinas** og **Bernhard af Clairvaux**, cisterciensermunk og mystiker. Han fører Dante frem for Jomfru Maria, der går i forbøn for ham, og Dante ser Den hellige Treenighed, Kristus, den Almægtige Gud og ser den guddommelige kærligheds uforgribelige lys.

De 9 kredse i Dantes Inferno

1	Limbo. Her befinder sig bl.a. Homer, Horats, Cæsar, Ovid og <u>Aristoteles</u> .	2	De vellystige.	3	De grådige.
4	De gerrige og ødsle.	5	De vredladne og dovne.	6	Kættere.
7	De der øver vold enten mod næsten, sig selv eller Gud.	8	De der har syndet ved bedrag, de som har bedraget andre.	9	De der har bedraget dem, der stolede på dem, forrædere, bl.a. <u>Judas</u> , Brutus og Cassius.

¹**Limbo** er for hedninge, folk der ikke havde hørt evangeliet. Hvor det handler om de ikke døbte og tapre mænd, der døde før Kristi komme og derfor ikke kendte Gud på rette vis.

Virgil siger til Dante i Limbo (Helvede, sang IV):

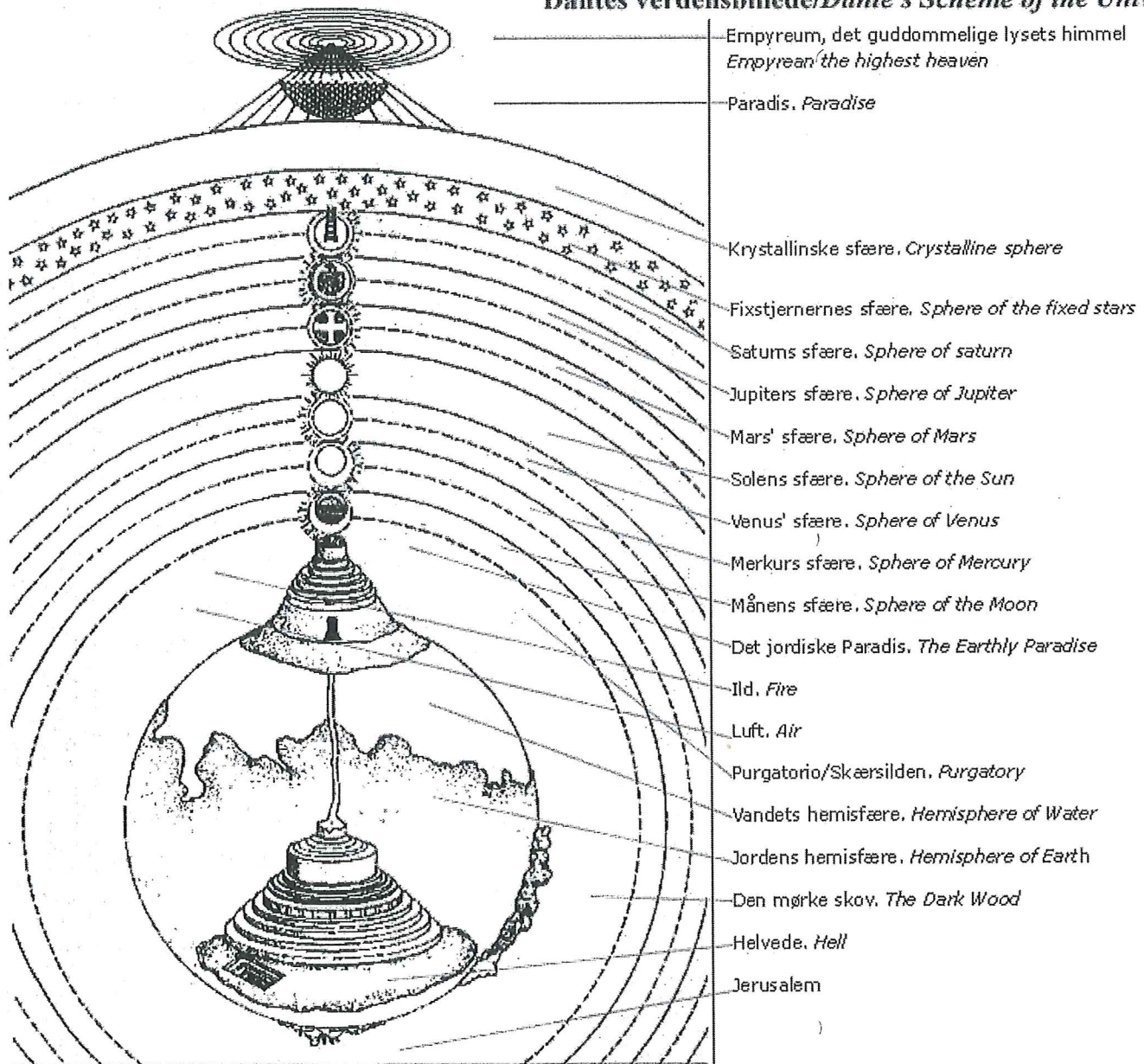
"Vil du ikke vide, hvad det for Aander er, til hvem du lytter? Jeg vil, du høre skal, før frem vi skride, de skyldfri er, men deres Retfærd nytter dem ej, fordi de fattes Daabens Vande, Indgangen til den Tro, som dig beskytter. Og leved de før Christi Lys det sande, har de ej dyrket Gud med skyldig Ære: jeg hører selv til dem i disse Lande".

Ifl. Dante har Gud trukket de jødiske patriarker ud af Limbo og taget dem til Paradis.

Dantes geocentriske verdensbillede (Det Ptolemæiske system)

Jorden universets centrum, Himlen er foroven og Helvede i Jordens indre. Skærsilden er ifølge Dante et bjerg, der er beliggende modsat Zions bjerg, Jerusalem.

Dantes verdensbillede/Dante's Scheme of the Universe

De 7 dødssynder

- 1 **Hovmod** Sjælene kues af tunge sten.
- 2 **Misundelse** Sjælene er iført bodsskjorter, de er blinde, deres øjne er syet til med jertråd.
- 3 **Vrede** Sjælene bevæger sig i tåge. Den der giver efter for vrede er ikke sin forstands herre og bevæger sig i en tåge, forstanden er Guds gave og må ikke misbruges. Der er også tale om misbrug af den frie vilje, for den vrede er ikke herre over sin forstand og sin vilje, men lader sig styre af had, og det er også en svigt af samfundsordenen at lade sig drive af had.
- 4 **Dovenskab** Sjælene skal løbe.
- 5 **Gerrighed** Sjælene begræder deres synder og priser Gud.
- 6 **Grådighed/frådseri** Sjælene spiser og drikker og bliver aldrig mætte, og de er magre.
- 7 **Vellyst/utugt** Sjælene er omgivet af ildens røde farve. Ilden er et billede på erotisk lidenskab. Sjælene brændes, en soning af det begær, der brændte i dem i jordelivet. De eneste to sjæle, Dante møder her, er digtere - vellystens synd i kærlighedsdigtning var velkendt. Dante tænker også på sig selv, fordi han skrev kærlighedsdigte i sin ungdom.